

FENT CARRERANY

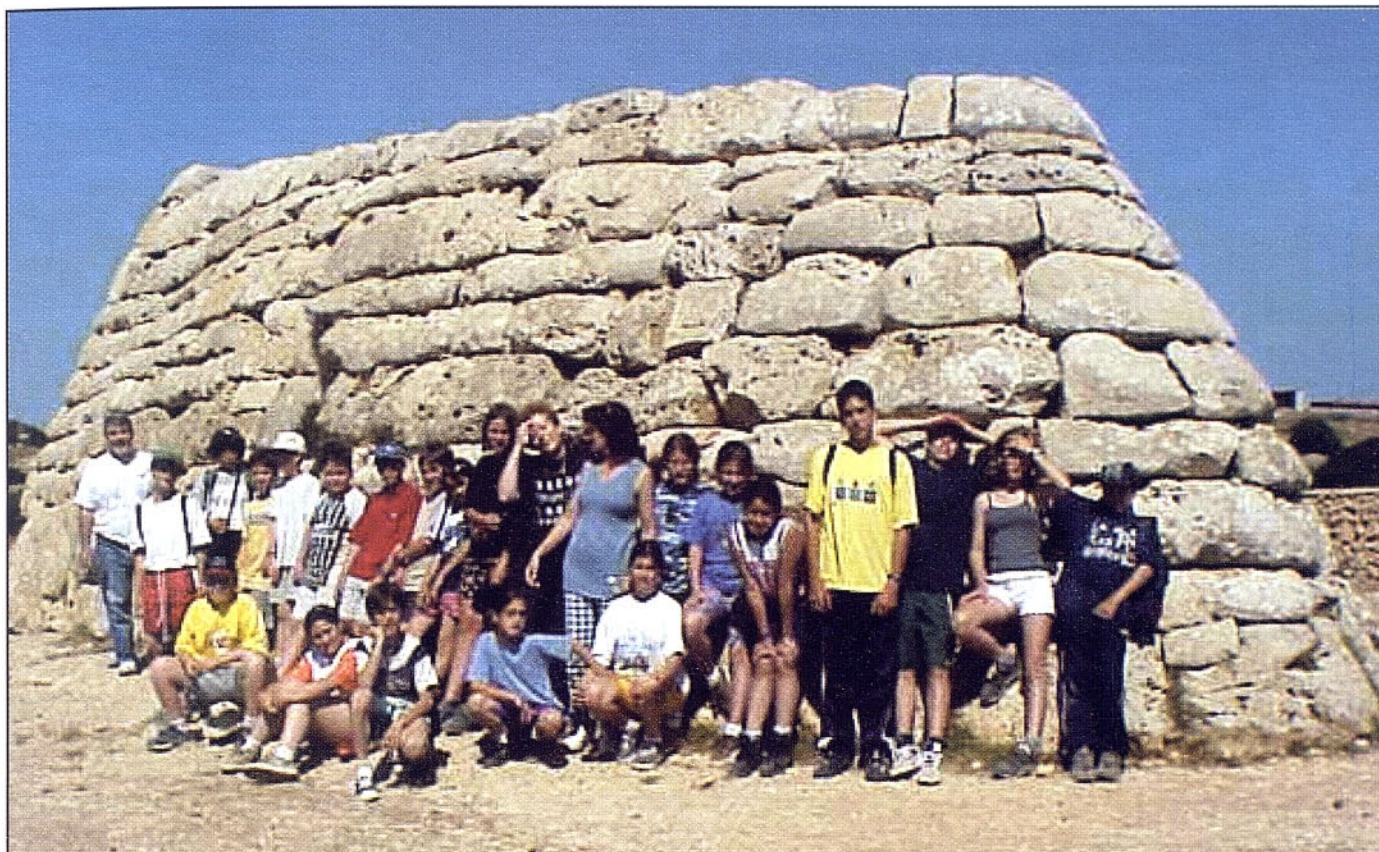
MARIA DE LA SALUT

Número 166

Any XIV

JUNY, 2000

ELS ALUMNES DE CINQUÈ
I SISÈ A MENORCA

EL CLUB CICLISTA
ESTRENA EQUIPATGE

Sumari

Editorial i sumari	2
Esclaus a Maria durant l'Edat Mitjana	3
Racó de Poesia	4
XVI torobada d'Escoles Mallorquines	5
Anada a Menorca	6
Segells en català	10
De viatge... amb Viatges Martel	11
Bullit de Notícies	12
Demografia. Telèfons d'interès	14
Molts d'anys mestressa	
El temps.	15
Racó de Cuina	15
Notícies de la Biblioteca	16
Tercer certamen de dibuix i redacció	17
Els aldarulls de Son Servera	17
Waterloo i els arbrets del carrer Lope de Vega	18
La poesia mallorquina	19
Entre el record i l'enyorança	20
Tir de fona i Pinpong escolar	21
Carrerany Esportiu	21
Fotografia antiga	24

FOTOGRAFIES:

Magí Ferriol Bauzà
 Josep Ferriol Torelló
 Gaspar Mas Mas
 Margalida Serra Cantallops
 Francisca Maria Mas Font

EDITORIAL

A l'editorial del mes passat ja ens fèiem ressò de la mala "maror" que circulava per certs sectors de la pagesia mallorquina vinculats tradicionalment i fins fa ben poc a les esferes del poder. Vists els darrers esdeveniments que hi ha hagut al camp mallorquí cal ser honestos i dir-ho ben clar. La política del Pacte de Progrés en relació al món de la pagesia, passava per introduir elements de racionalitat i de projectes de futur, per assegurar un sector de la població que es pogués guanyar la vida amb aquesta activitat. La política de subvencions que l'Administració anterior havia marcat, no havia contribuït a aportar solucions al camp; només havia consolidat les butxaques de determinades oligarquies rurals que en feien un bon negoci.

Però la terra hi era, i vista la marxa que havia pres l'especulació a l'entorn de la venda de la terra, no per finalitats agrícoles, sinó per finalitats eminentment urbanístiques, aquesta mateixa oligarquia va veure com el Govern de Progrés intentava posar fre a la imparable urbanització de la ruralia amb mesures que no els permetien usar-la (la Terra), per especular amb ella. I esclatà la revolta. Revolta duita a terme pel sector més dur i dretà del món rural. I amb formes i procediments que mostraren ben a les clares la "força i les maneres" d'aquesta gent. I que ha acabat, no fa gaire amb la dimissió del Conseller Mayol.

S'han dit moltes barbaritats, s'han amagat moltes veritats, s'ha jugat molt brut. Des de fora, es té la impressió que a la gent del Pacte de Progrés els han agafats ben desprevinguts, que no s'ho esperaven. No s'esperaven aquesta virulència, ni, per ser sincers, ells han sabut explicar la seva política i fer-la arribar a tots aquella petita i mitjana pagesia que s'ha vist arrossegada pel sector dur i caciquil del món rural.

En relació als Parcs Naturals, s'ha de reconèixer que la FARB i els sectors mediàtics que li han donat suport han sabut guanyar la batalla de l'opinió pública. Llegint els diaris, les notícies que sortien i els comentaris de la gent un s'adonava que l'engany, la mentida i la ignorància eren el comentari general de la gent enquestada sobre el tema. Des d'aquells que parlaven d'expropiacions, o aquells que deien que tothom passaria per enmig de la finca sense cap classe de control, fins a barrabassades per l'estil, el desconeixement sobre la peculiaritat d'un Parc Natural és general. Un Govern legalment constituït ha de saber reaccionar a temps i ha de tenir mecanismes per rebatre totes aquestes maniobres falses, oportunistes i sectàries. Si no es fa així, el canvi d'un Conseller per un altre, no serà més que una altra passa cap a la desfeta total. I fets com el de Son Servera, on senyors rurals i hotelers es donaren la mà, en són un bon símptoma.

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
 Joan Gelabert Mas
 Joan Gual Bergas
 Miquel Morey Mas
 Onofre Sureda Ribas

Antoni Mas i Forners, Vicenç de Son Rapinya, Alumnes de cinquè i sisè del C.P. A. Monjo, Organització pel multilingüisme, Antoni Fiol Morey, Miquel Oliver i Roig, Miquel Rosselló i Quetglas, Francesca Maria Mas Font, PSM-Entesa Nacionalista, Miquel López Crespí i Pep Ferriol.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
 c/e: fentcarrerany@premsaforana.com
 Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

La redacció de Fent Carrerany
 no es fa responsable de les
 opinions dels qui hi escriuen

ESCLAUS A MARIA DURANT L'EDAT MITJANA

Antoni Mas i Forners

Quan sentim a parlar d'esclaus, normalment ens ve al cap l'esclavitud als Estats Units de la segona meitat del segle XIX, o la de temps antics, sobretot d'Egipte o Roma, que hem pogut conèixer gràcies al cinema o a sèries de televisió (qui no recorda Kunta Kinte?). El que no és tan conegut, tot i que n'existeix nombrosa bibliografia, és la importància que va adquirir l'esclavitud a Mallorca (i a molts d'altres indrets d'Europa) durant l'Edat Mitjana. Mallorca, gràcies a la seva situació estratègica, constituïa un punt d'escala obligat en les rutes comercials de la Mediterrània. A Mallorca arribaven i des d'ella es tornaven a distribuir una betzefiada de mercaderies, entre les quals es comptaven, per exemple, blat, cuirs o espècies, però també milers d'esclaus, procedents d'Àfrica (moros i negres), del centre d'Europa i dels Balcans (els anomenats rossos o russos), d'Àsia (turcs, xarquesos i tartres) i, només en el segle XIV, de Grècia i Sardenya. Per tant, els mercaders mallorquins, a més de mercadejar amb queviures i manufactures, també eren traficants d'esclaus. De la mateixa manera, la majoria de senyors, ciutadans, menestrals i de pagesos benestants tenien esclaus, que empraven per a les feines de foravila, de la menestralia i el servei domèstic. Per fer-nos una idea de la importància numèrica i relativa de l'esclavitud a Mallorca, n'hi ha prou a dir que es calcula que els esclaus suposaven entre el 10 i el 20% del total de la població mallorquina durant l'edat mitjana, un percentatge de la població superior al que suposaven els esclaus a molts d'indrets d'Estats Units famosos per la importància de l'esclavatge en el segle XIX.

En la documentació de l'edat mitjana referent al terme de Maria s'hi troben moltes referències a esclaus, però, ara com ara, pens que el document més significatiu és l'inventari dels béns d'en Bernat Albertí de Montblanc aixecat el 1416 pel seu fill i hereu Bernat després de la mort de son pare (Arxiu del Regne de Mallorca, PN T-650 f. 1-4). A les cases i terres de Montblanc, en Bernat Albertí hi tenia un total de 10 esclaus, que apareixen inventariats entre els mobles, estris i bestiar, com si es tractassin -com era de fet- d'un bé més. Aquests esclaus eren:

1. En Martí, de nació de tartres.
2. En Francesc, de nació de xarquesos.
3. En Joan, àlies Muntaxa, de nació de tartres, que ha de servir cert temps i que llavors serà lliure.
4. N'Alambí, que està en setmana.
5. En Bartomeu, qui havia estat d'en Pere Vadell, que està en setmana.

6. En Martí, qui havia estat d'en Femenia, que està en setmana.

7. Na Llúcia, que fou de la senyora Cerdana, qui està en setmana.

8. Na Cristina, vella, de nació de xarquesos.

9. Na Joana, nodrida de casa, que havia estat d'en Gili.

10. Na Maria, que fou de n'Andreu Parera, qui està en setmana.

Aquesta relació ens proporciona nombrosa informació sobre la condició i origen d'aquests esclaus: un era tartre i dos eren xarquesos i, un altre -n'Alambí- pel seu nom podia procedir del nord d'Àfrica i una altra, na Joana, ja havia nada a Mallorca filla d'esclaus (un fill o filla del propietari o d'un altre lliure amb una esclava era anomenat bord o borda). Com a la resta de Mallorca, la majoria eren homes (interessava aprofitar-ne la força física) i quasi tots procedien (el 90%) de fora de l'illa. Els esclaus nats a l'illa eren poc nombrosos, o bé perquè s'alliberaven, bé perquè morien sense descendència -hi havia molts més esclaus que esclaves- o perquè la seva descendència era poc nombrosa i amb més poques probabilitats de sobreviure que la resta de la població. Com es pot apreciar en la relació, en Bernat Albertí havia adquirit part d'aquests esclaus a altres pagesos, atès que podien ser comprats i venuts com qualsevol altre bé. El seu propietari podia obligar-los a fer el que volgués i tenia dret a maltractar-los si no complien les seves ordes, com feien amb el bestiar. Com es pot apreciar dels noms dels esclaus i de les esclaves, la majoria es devia haver cristianitzat, ja que això minorava el seu desprestigi social: podien ser esclaus però ja no eren infidels. Cinc d'aquests esclaus estaven en setmana; és a dir, que el propietari -en Bernat Albertí- els autoritzava a llogar-se per compte d'altri a canvi de cobrar una quantitat setmanal fins que els esclaus aconseguissin pagar el preu estipulat per a la seva llibertat. Per tant, d'aqueixa manera els esclaus podien alliberar-se, però a canvi de l'autoexplotació, de treballar en condicions molt dures fins aconseguir la llibertat. Tanmateix, el propietari podia alliberar quan volgués els seus esclaus, tot d'una o al cap d'un cert temps, com era el cas d'en Joan àlies Muntaxa. Si aconseguien la llibertat, els esclaus podien tractar de retornar a la seva terra o nació o continuar residint a l'illa, cosa que els convertia en l'esglaó més baix de la societat mallorquina d'aleshores, només per damunt dels que continuaven essent esclaus. Els esclaus alliberats, al cap de poques generacions, ja s'havien fos amb els grups més pobres de la població. Per tant, no seria gens estrany que tots nosaltres tenguem un esclau o una esclava entre els nostres avantpassats....

RACÓ DE POESIA

POEMA DEDICAT A MIQUEL ROSSELLÓ

Perquè ets d'un poble pagès
i de família mariera
te toca estar enterat
i no t'ha de ser novetat
allò de:
"QUI NO VOL POLS
QUE NO VAGI A S'ERA"
perquè sé que ets conscient
que tothom pot entrar
a comentar i valorar
el que passa al moment.
Per això
no t'hauria d'estranyar
la replica que es donà
al teu escrit,
NATURALMENT!...
No obstant vull fer constar
i ho dic perquè és de justícia
que la gent que no te coneix
o que no entén de FANTASIA,
podrà pensar un moment
vist el que llances al vent
si serà que en aquell moment
entres dins l'anomalia.
Però els qui et coneixem
t'hem tractat i te tractam
mai del món hem esperat
ni esperam ni esperarem
de tu
intenció de molestar
menysprear ni rebaixar
del que estàs enfora ferm.
I perquè trob que ho requereix
aquí i ara escriuré

que ets com aquell ametler
que floreix en el gener
dóna fruit i s'ensopeix.
Vull dir que de tant en tant
fas brotar la FANTASIA
pensament que irradia
muntanyes de poesia
desbordant al teu voltant.
I si algú no valoràs
el que és estar "reclut"
impotent i impedit,
assegut damunt un llit
les hores de cada dia.
D'allò que hauràs escrit
"abusant" de FANTASIA
si has sortit de botador
em causaria un gran dolor
el negar a perdonar
perquè és ben cert i segur
com ja hem dit,
que el teu camí d'honradesa
mai del món ha perseguit
altra cosa que no sia
ser amic
i estimar
com aquell que va donar
l'altra galta a maltractar
si és que una sola no basta.
I ja... i per acabar
vist el que tu assegures,
m'agrada aquesta humilitat

demanat perdó i demés
si és que a algú has ofès
quan "volant" per aquests mons
espantes els teus dolors
i oblides les amargures.
Viatge per tot l'espai
somiant com si ja mai
ningú et pogués aturar
de pensar,
dir i obrar
per molt que pugui arribar
a causar-te algun suplici.
Escriure no és el teu ofici,
ho fas i no és sacrifici
és un crit i no és d'esglai.
Serà per omplir l'espai
del que Déu te va privar
que "tires" per aquest "tai"?
Ja que no ets de claudicar,
vegetar seria un mal vici.
Tu has escollit l'esplai...
MIQUEL:
Saps que en mi tens un amic
que seguirà al teu costat
ja que sempre he valorat
i donar per consumat
el que el Suprem ens envia.
I com aquell sant "no elevat"
el del POZO DEL TIO RAIMUNDO
-el recordat padre LLANOS-
que l'únic que demanava
per a ell
al Crist,
quan feia oració,
coses ben mal d'empassar
i que a pocs agradarà
ja que va contra "LES NORMES":
"ENVÍAME FRACASOS Y DESHON-
RAS".

Una abraçada del teu amic
Miquel Oliver i Roig

PER LA LLENGUA:

Tornà a sortir la gent
de La Ciutat de Palmària,
omplint de nou els carrers
aquest cop amb força joia,
LA DIADA és diferent.
No hi mancà ni un amén
per la gran diversitat,
tant si eren xics o grans
van tenir el seu moment.
Ni que fos per unes hores
"SES VOLTES" varen gaudir,
de color i de emoció

com mai s'havia vist.
Acompanyats de Capsgrossos
Sonadors van acudir,
fent grinyolar les Ximbombes
Dimonis i Conta Contes,
Acròbates i Titellaires
també van voler anar-hi.
Acompanyats pels Gegants
al recinte hi van entrar,
sent rebuts, picant de mans
uns convidats excepcionals,
estimats per nens i grans;
Tomàti, Guai, Doraemon,
Nobita, Bibiana., Ruïnosa,

espill pels nostres minyons
ells son ELS SUPER COMPANYS
quin goig fan aquesta colla!
De MALLORCA uns CASTELLERS
que amb SENY i amb IL·LUSIÓ,
coronaren uns castells
amb ESFORÇ i molt D'AMOR.
Per finir tan GRAN DIADA
que millor fer-ho ballant?,
o escoltant unes tonades,
vengudes de padrins a pares
i d'ells als seus infants.

Vicenç de Son Rapinya.

Maria de la Salut és una raça forta i treballadora. El seu punt de mira és progressar amb lleialtat i simpatia i estimen molt la família.

SONET

Recordant un temps passat

Venien de per tot a cercar gent,
collidors d'aquell temps a collir oliva,
missatges del nord fins a ponent
molts d'amos venien a Maria.

Sabien que la gent de nit i dia
tenien un cor intel·ligent,
brollava de dins ell dolça alegria
no temien a la calor, ni al fred, ni al vent.

A cada casa hi havia o porcs o mens
i qualche vell fumava en pipa.
Abans de treure sa guardeta mirava el temps.

No hi ha poble tan bo com nostra vila,
ella viu dins nostre pensament
duim la saba d'uns pares que el poble estima.

Poema dedicat a Jaume Marc Ferriol Queralt, fill del director de Fent Carrerany, quan va fer la primera comunió.

SONET

Baix la mirada del senyor,
el teu cor vessava alegria
amb la més gran resplendor
d'amor de la teva vida.

Els àngels tots a una tira
te feien gran oració
junt amb la Verge Maria
per la teva comunió.

Els pares que te miraven
tu, per ells, ets el millor
i altres a la festa cantaven.

Jaume m'has de fer un favor
que has d'aprendre la lliçó
dels llibres que te regalen.

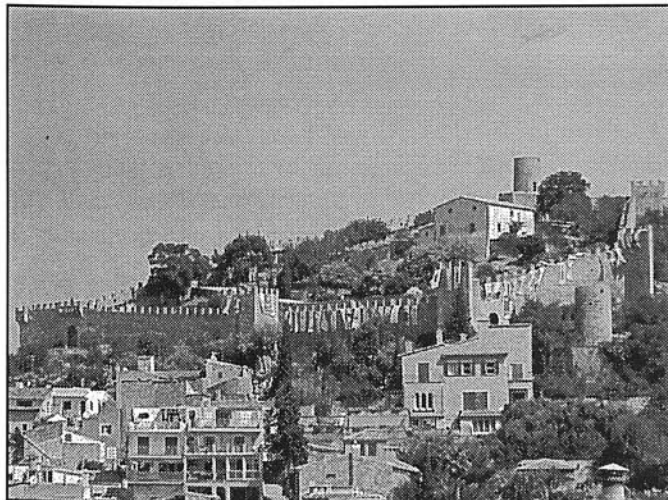
Miquel Rosselló i Quetglas
Inca, juny del 2000

XVI TROBADA D'ESCOLES MALLORQUINES A CAPDEPERA

El passat dia 13 de maig tingué lloc a la localitat de Capdepera, els actes de la XVI trobada d'Escoles Mallorquines, a la qual, el col·legi públic Antoni Monjo hi participà realitzant aquest magnífic estendard, que fou penjat en un dels merlets del Castell de Capdepera, com podeu comprovar, en les dues fotografies que acompanyen aquesta escrit.

El següent dissabte, dia 20 de maig, també pejà a Ses Voltes a la diada per la Llengua.

ANADA A MENORCA: del 29 al 31 de Maig.

Vint-i-un alumnes del nostre centre, de 5è i 6è, acompanyats pels mestres, Martina Vives, Joana Maria Colombram i Magí Ferriol, hem passat tres dies ben intensos al Camp d'Aprenentatge des Pinaret, situat als afores de Ciutadella. Aquestes antigues cases de lloc (possessió) menorquí, són propietat de l'Ajuntament ciutadellenc i, en col·laboració amb la Conselleria d'Educació Cultura i Esports, es destinen entre setmana, d'octubre a maig, a camp d'aprenentatge on acudeixen les diferents escoles per fer activitats.

Com hem fet altres vegades, els alumnes us conten les seves vivències d'aquests tres dies.

Ja de tornada amb el port de Ciutadella al fons

DE MARIA A CIUTADELLA I VICEVERSA

Vàrem partir de la plaça a les 7 del matí. Vàrem passar per Santa Margalida, Can Picafort, Alcúdia i devora el campament de Gesa hi havia el port d'Alcúdia. Vàrem anar amb el vaixell Nura Nova de la companyia Iscomar. Al cap de tres hores arribàvem a Ciutadella. Al port ens esperava una mestra-monitora anomenada Pilar.

TORNADA

Vàrem partir amb el mateix vaixell a les 8 de

Na Pilar ens ensenya el plànol de Ciutadella

l'horabaixa del dimecres i vàrem fer el mateix procés. A l'arribada vàrem haver d'esperar un quartet d'hora i llavors un quartet més per recollir l'equipatge i baixar del vaixell i vàrem partir cap a ca nostra i ens ho vàrem passar molt bé.

Aina Buades, Maria Magdalena Carbonell i Josep Miquel Camps.

Davant el portal de la Seu, repassant el joc de descoberta

CIUTADELLA: LA CIUTAT, L'AJUNTAMENT, EL PORT.

El port de Ciutadella és petit. Hi ha moltes barques i una és de na Pilar, la nostra mestra. Hi ha moltes barques de pesca.

Ciutadella té 20.000 habitants. És més gran que Maria de la Salut. Té set palaus aproximadament. Hi ha dues escoles. En una vàrem deixar les motxilles a la sala dels professors. Hi ha una fàbrica de formatge.

El batle es diu Pau Lluch i és del grup INME (Independents de Menorca). Hi ha 21 cadires del parlament (21 regidors). És molt gran. Hi ha un "traje" de pagesa i un de pagès.

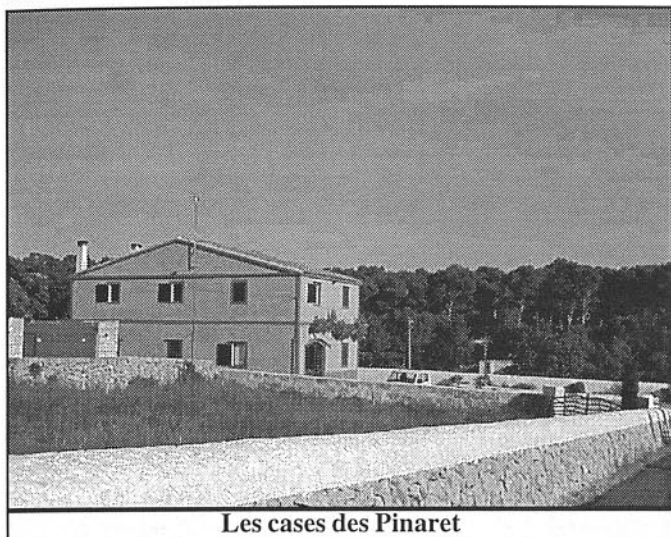

Dins la sala de plens de l'ajuntament, escoltant històries del passat

Hi ha 7 palaus, una piràmide, un port i un ajuntament

Catalina Alba Font, Maria Gelabert i Álvaro Martínez.

Les cases des Pinaret

LES CASES DES PINARET: QUE HI HAVIA, QUE HI FÉREM.

És un lloc que està al mig del pinar. És de l'ajuntament de Ciutadella. Hi poden anar a visitar-ho i també hi podem anar a passar uns quants dies si demanen permís a l'ajuntament.

Dins la casa hi ha: un menjador, un forn de pa, una cuina, dos despatxos, tres dormitoris i un bany.

Al costat de la casa hi ha unes dutxes. També hi ha un tancat de gallines, indiots, oques. Dins uns antics bouers hi ha una aula de natura, de plàstica, de jocs i un bany.

Preparant el berenar del matí. El de l'horabaixa li diuen bereneta

Que hi férem? Allà hi férem grups de set nins i nines que uns escuren, els altres netegen i els altres posen taula.

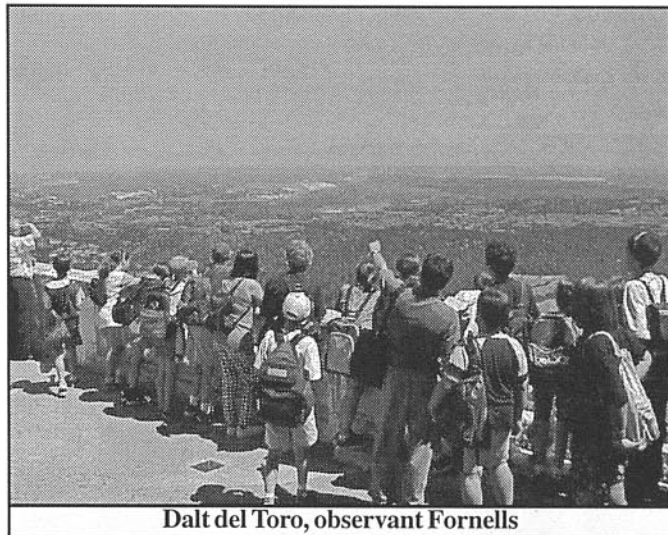
El menjar el ens duïen fet el amos del lloc.

A l'hora de dormir, no dormíem; però ens ho vàrem passar molt bé.

Joana Maria Mas, Josep Oliver i Maria del Mar Perelló

UNA VOLTA A MENORCA

Dia 29: Vàrem anar a deixar les maletes a l'escola de Ciutadella i vàrem fer un joc de descoberta. Llavors vàrem anar a visitar l'ajuntament, vàrem anar a veure una murada i vàrem anar a dinar. Després vàrem anar a un parc a jugar, tornàrem a cercar les maletes i vàrem anar a un camp d'aprenentatge (Es Pinaret).

Dalt del Toro, observant Fornells

Dia 30: Vàrem anar a sa cova de Ses Bruixes i llavors vàrem visitar la Naveta des Tudons. Després anàrem al poblat prehistòric de sa torre d'en Gaumés. Llavors vàrem anar a Es Mercadal i pujàrem al TORO, el puig més gros de Menorca que té 357 metres d'altitud. D'allà es veu tota Menorca i fins i tot es divisen les muntanyes de Mallorca. Després anàrem a Santa Lluís a dinar i el capvespre anàrem a Maó i Es Castell. Llavors tornàrem a Es Pinaret, ens vàrem dutxar i vàrem sopar. Aquest vespre amb les piles anàrem a la mar, ens banyàrem els peus i llavors vàrem tornar a Es Pinaret.

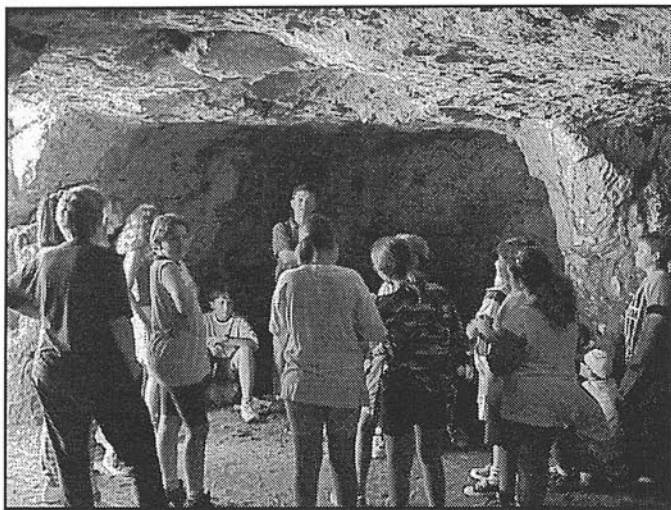
La madona de Sant Joan Gran ens mostra els formatges

Dia 31: Vàrem anar a Sant Joan Gran, llavors tornàrem a Es Pinaret i anàrem cap al port de Ciutadella.

Pere Antoni Ramis, Miquel Salom i Antoni Torelló

MENORCA PREHISTÒRICA: COVA DE SES BRUIXES, NAVETA DES TUDONS, SA TORRE D'EN GAUMÉS I TAULA DE TREPUCÓ.

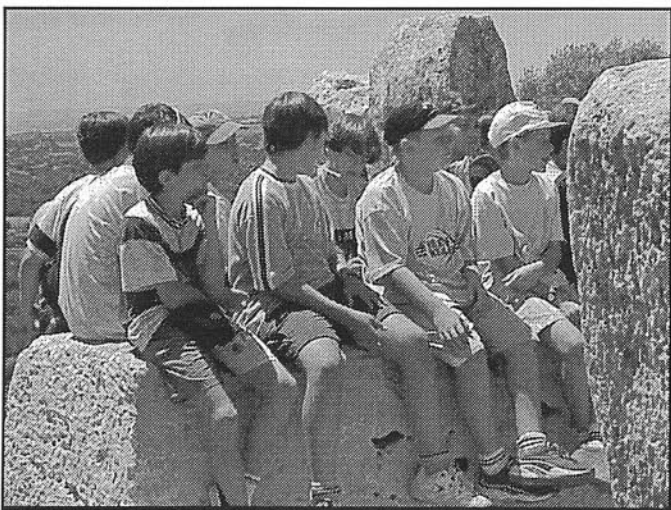
-**LA COVA DE LES BRUIXES:** És una cova artificial feta a la prehistòria. Servia per enterrar els morts, tant persones petites com persones grans, és a dir, una cambra funerària. En temps dels romans la cova va ser habitada. La cova té dues columnes, i bastants de forats que són les tombes.

Dins la cova de les Bruixes, en Toni ens conta històries

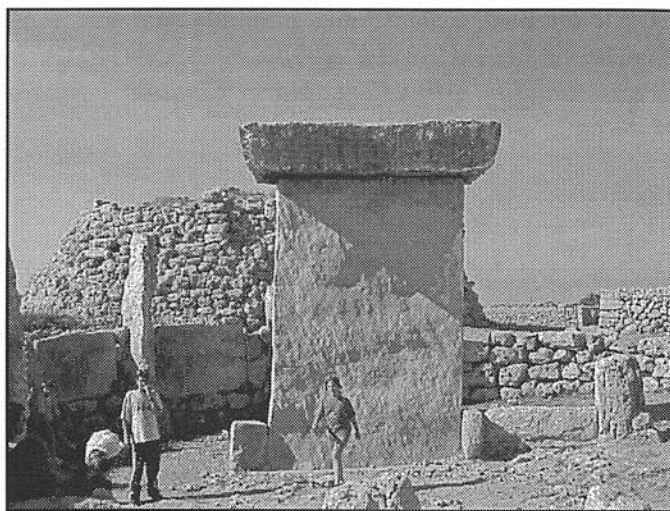
-**NAVETA DELS TUDONS:** Com la Cova de les Bruixes, la Naveta dels Tudons també és una cambra funerària. Té dos pisos a dalt i hi posaven els morts a baix i hi pegaven foc. Així els morts quedaven cremats i s'evitaven les epidèmies.

-**TORRE D'EN GAUMÉS:** És un poblat prehistòric. Hi ha cases fetes de pedres. N'hi ha bastants. També hi ha talaiots de vigilància. En aquests talaiots s'hi vigilava, es feia foc per comunicar-se amb els altres pobles. A la torre d'en Gaumés hi ha tres talaiots.

Dins el poblat prehistòric de Sa Torre d'en Gaumés

-**TAULA DE TREPUCÓ:** És una taula feta de dues pedres molt grosses i es conserva en bon estat. Pegaven foc i cremaven animals per fer-hi sacrificis dedicats als deus.

Visita a la Taula de Trepucó

Bernat Bergas, Alexandre Bonnín i Pedro Dalmau

ES CASTELL I MAÓ.

Dimarts, dia 30 de Maig vam visitar Es Castell. Quan vam arribar, vam veure l'ajuntament però no hi vam entrar. Al voltant de la plaça hi havia quaters de militars.

Ajuntament d'Es Castell

Entrada al port de Maó, al municipi d'Es Castell

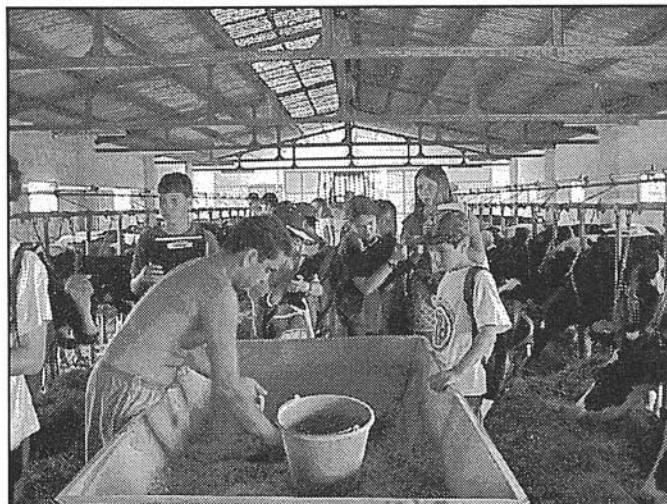
Després vam anar a veure el Moll i en Toni ens va explicar un poc sobre la guerra i també ens va explicar que els vaixells s'aturaven a una illa antres d'entrar. A dins hi havia una espècie de presó anomenada "Lazareto" que era perquè no s'hi duguessin malalties a l'illa. Després ens desplaçarem amb autocar fins a Maó. Allà vam veure també el Moll i després vam anar al mercat. Ens van donar

Berenant a la plaça de la Conquesta devora l'estàtua d'Alfons III

temps lliure i vam poder fer les compres. A les 7:30 ens vam tornar cap a Es Pinaret.

Antoni Fornés, Catalina Font i Joan Mas.

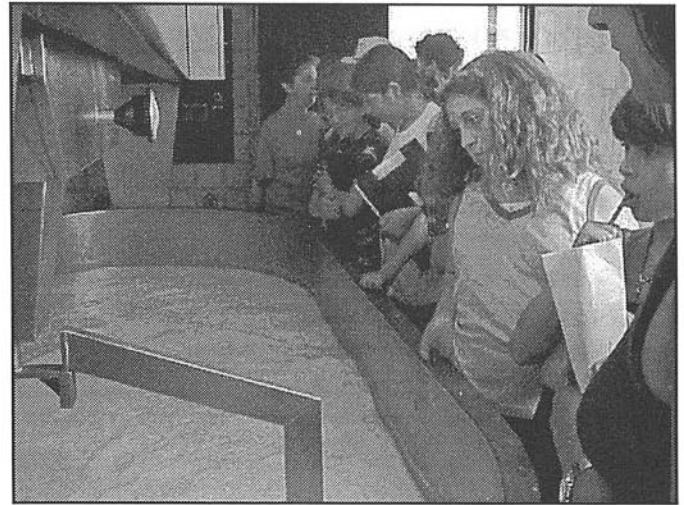

Dins la vaqueria, el fill de l'amo, donant menjar a les vaques

UN LLOC: SANT JOAN GRAN

Dia 30 de Maig vam anar a visitar les cases de Sant Joan Gran a veure com feien el formatge. Primer vam anar a veure les vaques, que n'hi havia el voltant de 110, feien de 40 a 60 litres de llet al dia amb dues muniyides. Una la feien a les 6:30 del matí i l'altra a les 6:00 de l'horabaixa. Després vam veure com feien el formatge.

Tot d'una que havien munit les vaques posaven la llet dins una espècie de piscina que hi cabien uns 2000 litres de llet. Els ingredients eren la llet i "quajo". Després

La "piscina" on es posa la llet per a formatjar

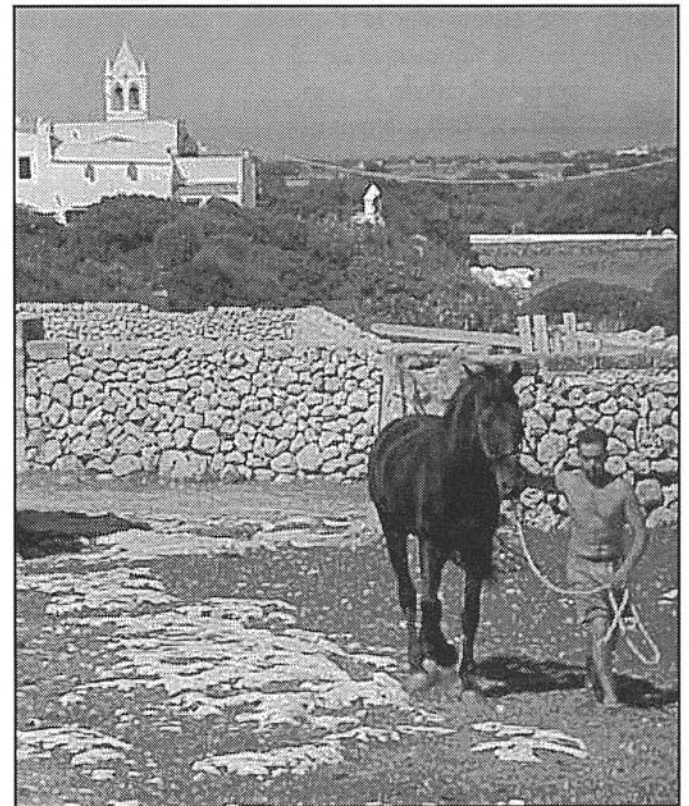
d'haver ficat els ingredients li llevaven el xerigot i el donaven als porcs que tenien a la granja.

També tenien cavalls i els ens varen mostrar. Tots eren menorquins.

Vam anar a menjar pa amb formatge artesanal, i els que en varen voler comprar allà hi havia la tenda.

I aquí s'acaba el viatge a Menorca.

Gaspar Pastor, Martina Perelló i Bartomeu Soler.

Al fons, l'ermita de Sant Joan de Missa, i davant el fill de l'amo de Sant Joan Gran, ens ensenya els cavalls amb els quals participen a les festes de Sant Joan de Ciutadella

LA PROPOSICIÓ DE LLEI DE LES ILLES BALEARS QUE DEMANA SEGELLS EN CATALÀ APROVADA

Avui el Parlament de les Illes Balears ha aprovat per unanimitat (58 vots a favor, cap abstenció i cap vot en contra), i per lectura única, enviar al Congrés dels Diputats de Madrid la Proposició de Llei "relativa a segells postals i altres efectes postals emesos i posats en circulació de conformitat amb la realitat plurilingüe de l'Estat". Hi ha votat a favor: Grups Parlamentaris: Popular (PP), Socialista (PSIB-PSOE), PSM-Entesa Nacionalista, Esquerra Unida i Ecologista, i Unió Mallorquina, Els Verds d'Eivissa, i la Coalició d'Organitzacions Progressistes de Formentera (englobats en el Grup Mixt).

És la primera proposició de llei, de les quatre registrades, que s'aprova. Queden pendents d'aprovació les de Catalunya, Navarra i Galícia. Cal destacar que la proposició de llei de Catalunya, presentada de forma conjunta per totes les formacions polítiques, és anterior a la balear.

Després de 150 anys de segells en castellà aquesta és la primera vegada en la història que s'intenta aprovar una llei que reguli de forma igualitària i permanent la presència de les llengües de l'Estat en els segells i en tots els efectes postals emesos per la FNMT. De aprovar-se, Espanya se sumaria a la llista de més de 70 estats plurilingües on aquesta pràctica és habitual des de fa dècades com és el cas de: Suïssa, Bèlgica, Finlàndia, Noruega, Canadà, Israel o Nova Zelanda.

Manlleu, dimarts 16 de maig de 2000

Organització pel Multilingüisme Apartat de correus 107 08560 Manlleu

Telèfon: 93 851 28 41 Telèfon i fax: 93 744 71 40

NOTA DE PREMSA

Organització pel Multilingüisme informa que ja són 100 els municipis de l'àrea lingüística catalana adherits formalment a la campanya "Segells plurals" (www.om-plural.org/segells). Adjuntem la llista.

Així mateix Organització pel Multilingüisme recorda que fins el dia d'avui s'han registrat quatre proposicions de llei als parlaments de Catalunya, Navarra, les Illes Balears i Galícia per a ser enviades al Congrés dels Diputats que estableixen la presència permanent de les llengües de l'Estat en els segells de correus i en tots els altres efectes postals. Les proposicions de llei registrades als parlaments de Catalunya i de les Illes Balears han estat signades per tots els grups parlamentaris de les cambres respectives.

Manlleu, divendres 5 de maig del 2000

AJUNTAMENTS

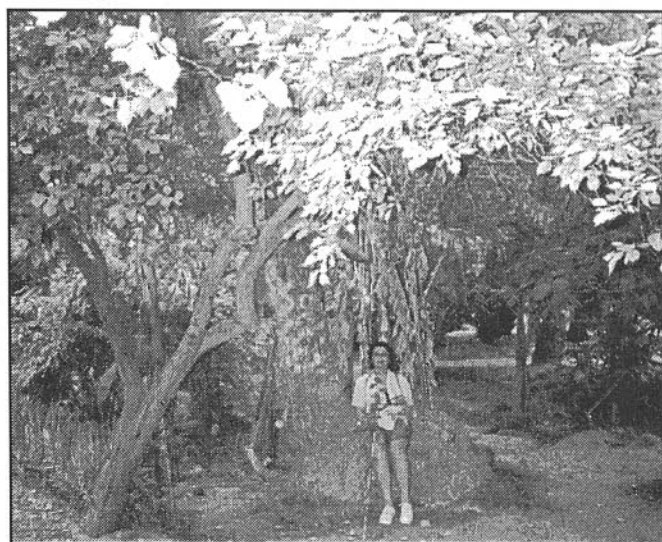
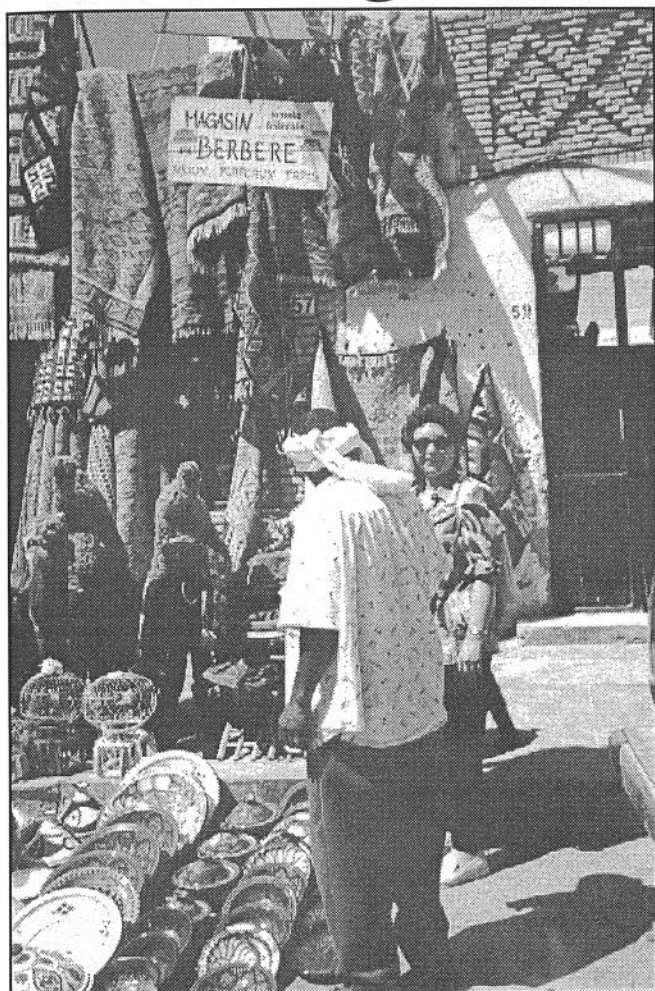
Abrera El Baix Llobregat Agost L'Alacantí Alaró Mallorca Septentrional Albalat de la Ribera La Ribera Baixa Alcoletge El Segrià Altafulla El Tarragonès Arbúcies La Selva Argentona El Maresme Avinyó El Bages Bagà El Berguedà Begur El Baix Empordà Bell-lloc d'Urgell El Pla d'Urgell Cabrera de Mar El Maresme Caldes de Montbui El Vallès Oriental Calella El Maresme Callús El Bages Calvià Mallorca Occidental Campdevàrol El Ripollès Campins El Vallès Oriental Canet de Mar El Maresme Cardedeu El Vallès Oriental Castellcir El Vallès Oriental Castelldefels El Baix Llobregat Castellfollit del Boix El Bages Celrà El Gironès Cervelló El Baix Llobregat El Catllar El Tarragonès El Palau d'Anglesola El Segrià Figueres L'Alt Empordà Figuerola del Camp L'Alt Camp Flix La Ribera d'Ebre Fonollosa El Bages Gallifa El Vallès Occidental Gelida L'Alt Penedès Guardiola de Berguedà El Berguedà Guissona La Segarra Igualada L'Anoia Inca Mallorca Septentrional L'Alcora L'Alcalatén L'Ametlla de Mar El Baix Ebre L'Ametlla del Vallès El Vallès Oriental L'Hospitalet de Llobregat El Barcelonès La Fatarella La Terra Alta La Jonquera L'Alt Empordà La Llagosta El Vallès Oriental Les Masies de Roda Osona Lleida El Segrià Llers L'Alt Empordà Manacor Mallorca Oriental Manlleu Osona Masllorenç L'Alt Camp Moià El Bages Molins de Rei El Baix Llobregat Mollet del Vallès El Vallès Occidental Montesquiu Osona Mont-ras El Baix Empordà Navarres El Bages Navàs El Bages Olesa de Montserrat El Baix Llobregat Olivella El Garraf Olvan El Berguedà Oristà Osona Petrer Les Valls del Vinalopó Pineda de Mar El Maresme Porreres Mallorca Oriental Pratdip El Baix Camp Premià de Mar El Maresme Puig-reig El Berguedà Reus El Baix Camp Ripoll El Ripollès Rossell El Baix Maestrat Saldes El Berguedà Sallent El Bages Sant Bartomeu del Grau Osona Sant Cebrià de Vallalta El Maresme Sant Cugat del Vallès El Vallès Occidental Sant Esteve de Palautordera El Vallès Oriental Sant Hipòlit de Voltregà Osona Sant Joan de Vilatorrada El Bages Sant Mateu de Bages El Bages Sant Quirze Safaja El Vallès Oriental Sant Salvador de Guardiola El Bages Sant Vicenç de Castellet El Bages Santa Coloma de Cervelló El Baix Llobregat Santa Cristina d'Aro El Baix Empordà Santa Margarida i els Monjos L'Alt Penedès Santa Maria d'Oló El Bages Santa Maria de Palautordera El Vallès Oriental Sitges El Garraf Tàrraga L'Urgell Ullastrell El Vallès Occidental Vila Joiosa La Marina Baixa Viladecans El Baix Llobregat Vilafranca L'Alt Maestrat Vilafranca de Bonany Mallorca Oriental Vilafranca del Penedès L'Alt Penedès Vilaller L'Alta Ribagorça Vilanova del Camí L'Anoia Vila-real La Plana Baixa Vinalesa L'Horta

CONSELLS COMARCALS

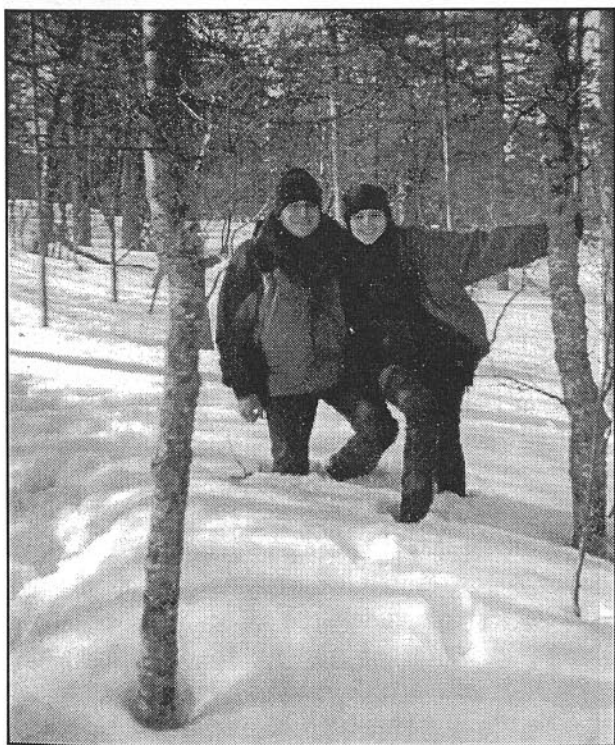
El Bages El Maresme El Solsonès El Tarragonès

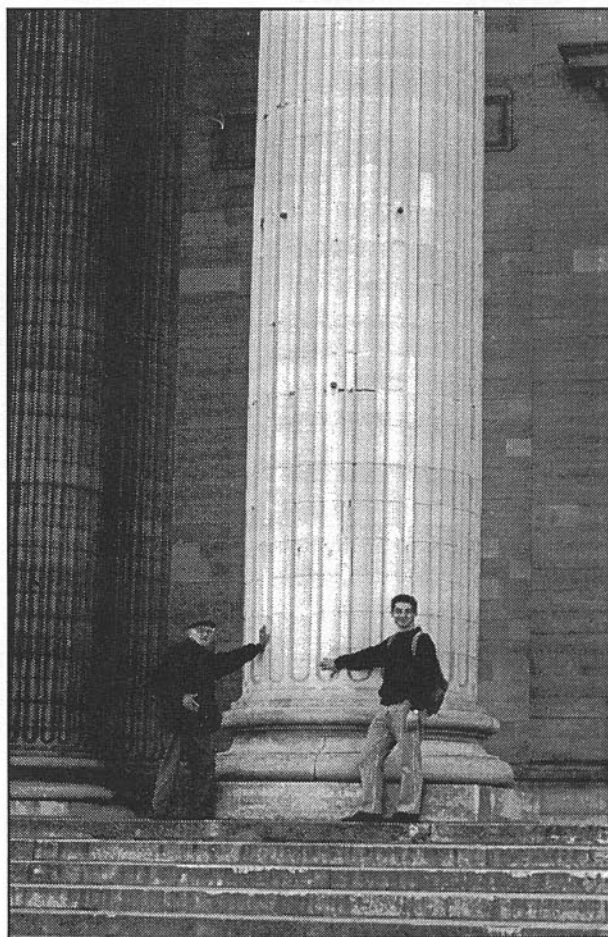
De viatge...amb *Viatges Martel*

7.- A la fotografia de l'esquerra podeu veure N'antònia Maria Vicenç al Zoco de Toseum i a la superior a la fresca a l'oasis de Tozeur, ambdues a Tunísia la passada Setmana Santa.

8.- Pere Antoni Bunyola i Maria Cladera el passat abril a Lapònia (Finlàndia), prop del cercle polar.

9.- El padrí des Pla a París, aguantant una columna per a que no caigui del temple grec construït per l'arquitecte Vignon. Al temple hi ha 52 columnes de 20 metres com la de la imatge.

BULLIT DE NOTÍCIES

PERE MAS QUETGLAS PRIMER CLASSIFICAT DE KARATE A CAPDEPERA

En el campionat de karate que es va celebrar a Capdepera, amb motiu del trofeu dels 700 anys del poble de Capdepera, en Pere Mas Quetglas va quedar primer classificat en la categoria de benjamí masculí fins a cinturó taronja.

LA BANCA MARCH INSTAL·LA UN CAIXER AUTOMÀTIC

Des de fa uns dies l'oficina de la Banca March del Carrer de Sa Quintana ha instal·lat un caixer automàtic al carrer per tal que els seus clients puguin fer operacions i treure doblers a tota hora, encara que, de moment, encara no és operatiu. Ara que ja tenim màquines als tres bancs, no hi ha excusa per no dur doblers.

Guillem Marcús, director de la sucursal de la Banca March a Maria, devora el recent instal·lat caixer automàtic.

EXPOSICIÓ A MANACOR DE MARIA ANTÒNIA ROIG

Encara que ja sia una cosa passada i no ens en férem ressò al seu moment, volem deixar testimoni de l'exposició que la nostra veïnada i col·laboradora Maria Antònia Roig va fer el passat mes d'abril a Manacor. Segons ens ha contat na Maria Antònia fou un èxit i va quedar molt contenta de la gent que hi va passar i dels comentaris que li feren, a més així va poder treure al carrer tota la feina que al llarg de molt de temps havia anat fent i tenia estojada dins el taller.

Pels qui poguérem visitar l'exposició hem de dir que una obra sincera, elaborada, original, expressiva, etc. Com la seva no pot quedar amagada dins quatre parets, s'ha de mostrar i espargar perquè pugui ésser contemplada per a tothom.

INCENDI A CA NA MARGALIDA FONT

Un altre ensurt al nostre poble. Darrerament hem de contar moltes desgràcies dins el casc urbà, accident i incendis. La casa de na Margalida Font a la Carrera Plana es va calar foc el mes passat. Pel que sabem l'incendi ha deixat la casa malmesa i tot el mobiliari i demés, fet malbé, esperem que prest s'hagin solucionat les conseqüències d'aquest incendi.

MADÒ ANTÒNIA FONT "SABATERA", COMPLEIX 100 ANYS.

El passat dia 15 de juny, dia de Sant Isidre, una altre dona de Maria arribà als mítics 100 anys, fou madò Antònia Font Munar, "Sabatera", qui juntament amb la seva família, veïnats, amics i coneguts va poder celebrar amb una festeta aquest esdeveniment. Moltes foren les persones i entitats que s'acostaren al carrer del Carme per poder felicitar la quarta centenària de Maria. La seva família vol donar les gràcies a tothom per les mostres d'afecte rebudes en una data tan especial.

S'ha de remarcar que madò Antonina, "Sa Mestressa", és germana de madò Margalida que també va arribar als 103 anys i fou la primera centenària de Maria. Des d'aquestes pàgines volem felicitar a madò Antonina i als seus parents, MOLTS D'ANYS!!!!

BULLIT DE NOTÍCIES

EL NOTARI DE SINEU NO GIRA LA LLENGUA

Això, a la nostra terra, no hauria de ser notícia, però desgraciadament ho és i com a país inexistent que diuen que som ens hem d'alegrar d'aquestes petites passes que anam fent envers la normalització plena de la nostra llengua. El que volem dir i escampar als quatre vents és una bona notícia per a tots els mariers i marieres: Si heu d'anar a fer cap escriptura, testament o document notarial, podeu anar tranquil·lament al notari de Sineu, que també ho és de Maria, i sense cap problema i com la cosa més normal d'aquest món vos ho farà amb la mateixa llengua amb què li ho conta a ell i que xerrau cada dia a casa, al cafè o a la feina.

TROBADA DE DONANTS DE SANG A MARIA

El proper dia 11 de juny hi haurà la trobada anual dels Donants de Sang a Maria, serà a les sis del capvespre amb una cerimònia religiosa i després l'Ajuntament de Maria obsequiarà a tots els assistents que ens visitaran de tota Mallorca amb un refresc i una ballada a la plaça des Pou.

EXPOSICIÓ DE PEP ROIG A LA CAPELLA FONDA

L'Ajuntament de Maria ha organitzat una exposició del periodista i artista Pep Roig a la Capella Fonda. Aquesta exposició, que promet ser espectacular, s'inaugurarà dissabte dia 10 de juny a les 19 hores i estarà oberta al llarg d'un parell de setmanes. Segons hem pogut saber, Pep Roig cedirà al poble de Maria, on de petit hi passà alguns estius, una escultura de grans dimensions i que podrem veure en aquesta exposició. L'Ajuntament ja pot començar a pensar on vol ubicar aquesta obra d'art que passarà a formar part del patrimoni municipal.

LA PISCINA HA ESTAT REFORMADA I ÉS A PUNT D'OBRIR

Els primers dies de juny la piscina municipal estarà a punt d'obrir-se i durant les darreres setmanes s'hi han fet algunes obres. Segons sabem han adaptat la piscina petita a la normativa vigent i ara és menys profunda i a la gran li han canviat les rajoles espenyades. També hi han de fer una canyissada més gran per tenir més

ombra i arreglar els voltants. Enguany amb la sequera que patim i la calorada que fa a hores d'ara, suposam que molta gent haurà d'emprar la piscina aquest estiu si es vol refrescar.

JA HEM ENVIAT LES 25.000 PESSETES A EN PERE FONS

Tal com acordàrem a l'assemblea de Fent Carrerany, ja hem enviat les 25.000 pessetes dels guanys de la loteria a en Pere Fons. Ens hem torbat un poc però per a fer-li una transferència a través dels bancs, aquests se'n quedaven la meitat de comissions i just li hagués arribat una propina. Ara hem aprofitat la visita que li fa en Jaume Obrador "Fiquet" al Perú i li hem donat els doblers perquè els hi doni i les distribueixi així com vulgui. Coneixent en Pere sabem que les farà retre aquests doblers.

Trobada dels Donants de Sang 2000

**Diumenge 11 de Juny a les 18 hores
a l'Església Parroquial de Maria de la Salut**

Maria de la Salut

GERMANDAT DE DONANTS DE SANG

Pobles participants

Ariany
Ca'n Picafort
Costitx
Lloret

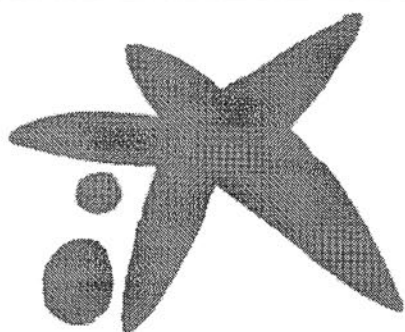
DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

Margalida Gual Mas ens deixà el passat dia 12 de maig a l'edat de 93 anys. Vivia a Sa Raval, número 10.

Francisca Maria Tugores Mas morí el passat dia 5 de maig a l'edat de 49 anys. Vivia al carrer Constitució.

Que descansin en pau.

"la Caixa"

OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

MOLTS D'ANYS MESTRESSA

Fa anys, fa molts d'anys, que la conec la Mestressa. Així. La Mestressa. La dona de Mestre Pere "Banderoler", el fuster. Vaig tardar força temps a saber que el seu nom era Antonina, ja que ma mare i tots els veïnats en parlar d'ella o adreçar-s'hi l'anomenaven senzillament així: la Mestressa. La relació de veïnadeig que teníem ens feia estar força temps junts. Eren temps en què els veïnats participàvem de moltes coses en comú i compartíem hores de tertúlia, alhora que ens ajudàvem mútuament en diverses tasques col·lectives. Els capvespres i les nits d'estiu, a la fresca, a la carrera, o a la nit pelant ametlles, al corral, la seva presència era constant. La meva infantesa i adolescència, ja es topà amb una dona madura, menuda i sempre alegre, que t'entimava una glosa cada pic que es presentava l'ocasió.

El passat dia 15 de maig, per Sant Isidre, la mestressa celebrà els 100 anys. No en va ser conscient. Fa temps, ja, que el món s'acabà per a ella. El seu cos sec, escardalenc, ja només batega perquè el seu cor, potent i caparrut, segueix amb el seu ritme obstinat i constant. Fa poc que el seu marit, mestre Pere, la deixà. Ja no surt, ja, gairebé, no diu res. Quan vaig anar a donar-li els molts d'anys, vaig pensar en la seva germana, la qual també superà els 100 anys i en mestre Pere, el seu marit. Llàstima no poder viure un moment així amb plena consciència i amb salut. A pesar de tot... Molts d'anys Mestressa!

Joan Gelabert

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	971525002 (FAX)	971525194
BIBLIOTECA		971525688
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)		971525594
APOTECARIA		971525020
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)		971525083
ESCOLA DE BAIX		971525252
LOCAL TERCERA EDAT		971525564
PARRÒQUIA		971525033
GESA INCA: AVARIES		971880077
BOMBERS		085
HOSPITAL MANACOR Informació		971847000
Urgències		971847060
Cita Prèvia		971847100
AMBULATORI D'INCA		971502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA		061
SON DURETA (Centraleta)		971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)		971502850
AMBULÀNCIES		971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)		971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)		971505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matí: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dilluns i dimecres: de 16 a 18 hores.

Dimarts, dijous i divendres: de 16 a 19 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Sortides Maria: 8 i 15 hores. (15 h. Dissabtes no, Festius sí)

Sortides Palma: 13 (dissabtes, 14 h) i 19 hores. (Festius, 19, 15 hores)

LÍNIA INCA-MANACOR:

Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.

Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores

LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:

(De dilluns a divendres)

Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores

Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:
Carrer Ponent, número 3.

- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 hores al **855043**

- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al **520292**

- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al **236624**

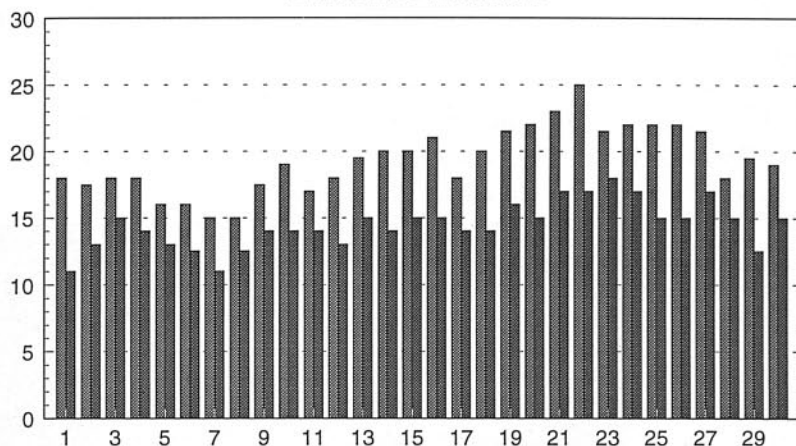

El temps

MES D'ABRIL

■ MAXIMES ■ MINIMES

PLUVIOMETRIA

Dia 10 ..... 5 l.

Dia 16 ..... 2 l

TOTAL: 7 LITRES

Temperatura Màxima

25 °C (Dia 22)

Temperatura Mínima

11 °C (Dies 1 i 7)

Temperatura Mitjana

16,8 °C

Mitjana Màximes

19,3 °C

Mitjana Mínimes

14,4 °C

RACÓ DE CUINA

BOMBES DE PATATA

INGREDIENTS:

1 paquet de puré de patata
300 gr. de carn picada de vedella
1 porro
1 ceba petita
sal i pebre bo
1 ou
½ cullerada de pebre vermell coent.

PREPARACIÓ:

Preparar el puré de patata amb la meitat d'aigua que posen les instruccions en el sobre.

Sofregir suaument el porro, tallar ben petita la ceba i en tenir color, afegir la carn picada.

Afegir sal, pebre bo i pebre coent a gust, han de ser ben coentes, i llevar del foc.

Quan és mig fred hi afegim 1 ou batut.

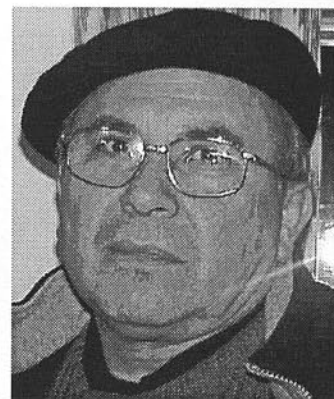
Amb el puré de patata farem petites coquetes i hi posarem al mig una cullerada de la farça, ho tamcam i en feim una bolla.

Passar les bolles per galleta picada i fregir

Antoni Fiol Morey

amb oli ben calent.

BON PROFIT!

TRANSCRIPCIÓ LITERAL D'UNA RECEPTE DE CUINA DEL SEGLE XVIII

POP

"Perqué el pop sia ben cuit lo atuperàs un poch y lo renteràs, feràs trosos, y quant bullirà la aygua n'i poseràs alguns, porque no perde el bull, los hi poseràs de este modo find que ni haje, treuràs las camas en ser cuitas, y enferinoiadas las fregiràs, y de lo demás cuyneràs arròs."

DA amb OL

BAR RESTAURANT

"SES TARRAGONES"

Pa amb oli
i
Carn torrada

Carret. Petra - Sta. Margalida Km. 0'600 - Tel.: 971 52 53 16

Notícies de la Biblioteca

VISITA ESCOLAR A LA BIBLIOTECA

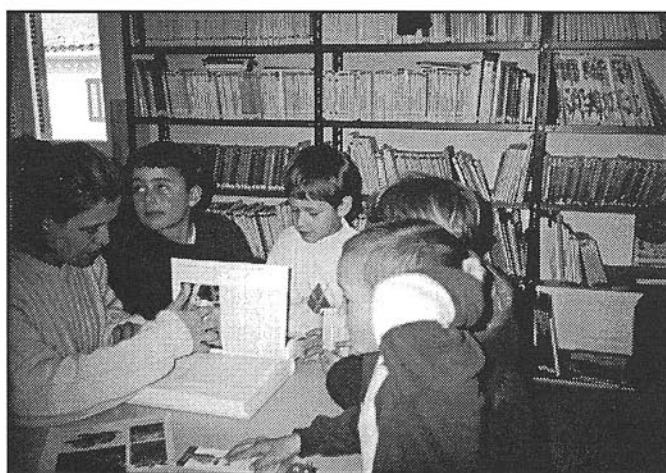
Els nins i nines de tercer curs d'infantil, juntament amb la seva mestra Margalida Soler, vengueren, dia 10 d'abril, a recollir informació sobre el món de les abelles.

El grupet, que una vegada a la biblioteca començà a demanar llibres que parlassin de les abelles, volia poder respondre a les preguntes que tenien plantejades en el seu projecte.

La curiositat els empenyé a rastrejar moltes de pàgines fins que pogueren donar resposta a interrogacions com: "¿Les abelles formen unes bosses a les potes?, ¿Com són les cases de les abelles?, Com fan la mel?, Com és la cera?..."

Dues alumnes cercant en les llibres

La mestra mostrant els llibres als alumnes

I podeu estar ben segurs que no deixaren de treballar amb les abelles fins que hagueren resolt cada una de les seves interrogacions.

Ah!, aquest joves investigadors partien d'una sèrie de

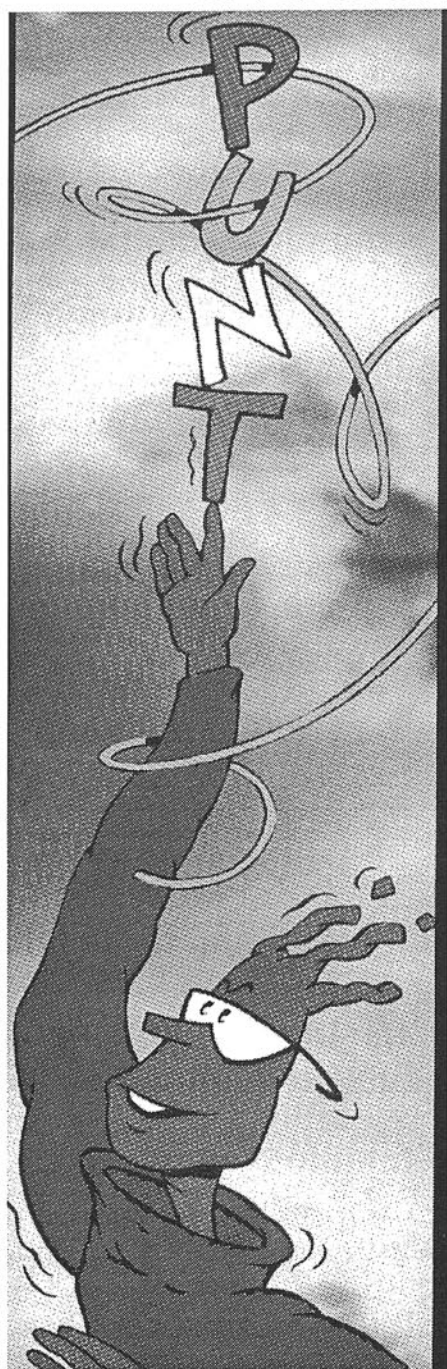
suposicions que havien anat formulant conjuntament a la seva aula.

NOUS PUNTS DE LECTURA I CARNET D'USUARI

Ens han arribat els nous punts de lectura amb un disseny modern i atractiu editats per la Xarxa de Biblioteques del Consell de Mallorca i també han editat nous carnets d'usuaris amb el mateix disseny, són molt més pràctics ja que no necessiten foto i els vos podeu fer al moment.

Si voleu més informació, veniu a la biblioteca, vos hi esperam!!

Francesca Maria Mas Font
Bibliotecària

Xarxa de Biblioteques
de Mallorca

Xarxa de Biblioteques de Mallorca

Consell de Mallorca

Biblioteques Municipals

Nom: _____ DNI: _____ Data: _____

LECTOR/A

Tercer certamen de dibuix i redacció

El Consell de Mallorca, amb motiu de la Diada de Mallorca de l'any 2000 ha convocat el tercer concurs de dibuix i de redacció. Hi poden participar tots els al·lots i al·lotes de Mallorca des del 6 fins al 18 anys, ambdós inclosos.

Els dibuixos i les redaccions han de fer referència a la Diada de Mallorca.

Els dibuixos han d'esser en paper DIN A-3 i les redaccions en paper DIN A-4, aquests papers han d'esser en format oficial que podeu recollir a la biblioteca de Maria i el termini de presentació acaba el dia 5 de setembre de 2000.

Hi ha tres premis per a cada modalitat consistents en:

- 1r.-Viatge per a 2 persones a Port Aventura.
- 2n.Una bicicleta de muntanya.
- 3r.Una càmera fotogràfica.

Amés se sortejaran 10 càmeres fotogràfiques entre tots els participants de cada un dels apartats.

Si voleu més informació podeu passar per la biblioteca i vos informaran i donaran les bases i els papers originals on heu de fer el dibuixos i les redaccions.

ELS ALDARULLS DE SON SERVERA

El PSM-Entesa Nacionalista demana al PP que condemni sense ambigüitats les accions violentes d'un grup de veïnats de Son Servera --entre els quals hi havia dirigents i militants d'aquest partit-- que el passat divendres impediren celebrar un Plenari on estava previst debatre l'entrada del municipi en el PORN (Pla d'Ordenació de Recursos Naturals) del Llevant. EL PSM-ENTESA Vol que el PP condemni de manera ferma els actes de violència. Iniciarà una acció informativa conjunta amb els seus grups municipals de la comarca del Llevant. Reclama també de la Delegada del Govern l'obertura d'investigacions i, si s'escau, de les sancions corresponents, i que ho faci amb el mateix entusiasme del que fa fer gala en el cas dels joves felanitxers quan Jaume Matas era president. Jaume Matas, president del PP balear, té el deure de donar exemple condemnant aquestes accions i posant ordre dins les files del seu partit, a no ser que el discurs que, de manera reiterativa, expressa el PP espanyol en contra de la violència i defensant la Constitució sia pura retòrica. A més, ell mateix, al cap davant del partit con-

servador, en plena campanya electoral va fer bandera de la necessitat de protegir el territori. És ara quan cal que el PP i el seu ministre demostrin aquesta sensibilitat amb fets. Per començar, participant en el debat i tallant de socarrel aldarulls, demagògia i desinformació. El Secretari d'Organització dels nacionalistes, Joan Antoni Salas, ha manifestat: "el PSM coordinarà de manera ràpida una acció conjunta dels seus grups municipals a la comarca del Llevant, per tal d'informar del nostre posicionament en relació a la protecció del territori en aquesta zona". Da la mateixa manera, transmetrà una sol·licitud a la Delegada del Govern amb la petició d'obertura de les oportunes diligències per tal de clarificar els instigadors dels aldarulls que van tenir com a objectiu impedir l'exercici democràtic de la presa de decisions per part dels representants del poble de Son Servera. Des del PSM li hem de recordar que per uns fets de molt manco importància ocorreguts a Felanitx contra l'autopista del llevant, quan encara era president Jaume Matas, la Delegació de Govern imposar multes a joves felanitxers.

WATERLOO I ELS ARBRETS DEL CARRER LOPE DE VEGA

L'altre dia, en aquest poble nostre, va succeir un fet que em féu recordar un altre de similar (guardades les distàncies) que l'escriptor STEFAN ZWEIT descriu a un llibre "Momentos estelares de la humanidad", que vaig llegir sent jovenet, o sia, fa molts anys... Es tracta d'un relat referent a la batalla de Waterloo, on segons aquest escriptor, si el mariscal GROUCHY en lloc de continuar cegament en el compliment de les ordres rebudes directament de NAPOLEÓN que eren: "PERSEGUIR LES TROPES PRUSSIANES", hagués reulat com li recomanaven els oficials del seu Estat Major, alertats pels renous de les canonades que s'escoltaven a la reraguarda, anunci clar que la BATALLA DEFINITIVA havia començat, i hagués acudit (deslligant-se de les primeres ordres: -"IL FAUT MARCHER AU CANON", QUE ERA EL CONSELL DELS SEUS OFICIALS), en ajuda del seu Emperador, a Waterloo, s'hagués pogut reparar la fatalitat, la caiguda d'un Imperi, d'una Dinastia... i decidir el destí del segle XIX... Solament això...

I QUÈ PUNYETES PASSA A MARIA?

Senzillament: que uns empleats de l'Ajuntament, vistes les reiterades raon esposades per uns veïnats molestos respecte del tractament a què eren sotmesos uns arbres del seu carrer, deixaren de complimentar les primeres ordres rebudes -inclinació contrària a l'exemple del "disciplinat" GROUCHY- alliberant així de la "guillotina" els restants arbres, al temps que es dignen fer cas a les justes demandes d'aquells veïns gelosos respecte al "seu carrer".

EXPLICACIÓ:

L'Administració passada, si és que en féu una de bona, va ser embellir alguns carrers, entre ells el de Lope de Vega, via, aquesta, prèviament oberta al trànsit públic (a la fi!, ja que tenia nom, però estava taponat per llevant i per ponent) fent plantar uns arbres per les voravies; arbres que, avui, ppodem dir i diem que són una "Monada", gràcies al fet que els veïnats els hem anat cuidant, regant-los, abonant-los, adreçant-los i podant-los quan era necessari; resultat de tot això és que fa GOIG contemplar i admirar el seu creixement amb una "ESPONERA" que, no perquè siguin els nostres, però és que vertaderament fan "MIRERA"...

IDÒ BÉ, i anant a l'assumpte:

L'altre dia al matí, alguns veïnats en sortir a netejar la carrera es sorprengueren en observar que uns empleats de l'Ajuntament "maltractaven" aquells arbres podant-los sense pietat arran de soca (era com si en tornar de la perruqueria amb el cap ben arregladet, algú s'atrevia a passar-te la màquina del zero, afirmava una veïnada), quan la majoria dels veïnats delicadament els havien arreglats tallant tot el que trobaren que era superflu i que els enlletgia, deixant-los quasi rodons (com no cuidar una flor que embelleix el teu jardí?). I com no podia ser d'altra manera, aquells veïnats protestaren,

intentant fer entendre a aquells treballadors que el que estaven fent podria dur resultats negatius respecte als arbres, al temps que contrariaven els justs desitjos d'aquells ciutadans interessats pel "seu" carrer.

I... gràcies a Déu, aquells treballadors, al contrari del comportament d'aquell GROUCHY, a WATERLOO, com ja hem citat, tingueren a bé fer cas als raonaments d'aquells ciutadans interessats per l'entorn del "seu" carrer, i optaren per desistir, deixant els arbres restants tal com era el desig dels veïnats, o sia, així com aquests volien...

A força de ser sincer, he de dir, aquí i ara, després de felicitar els qui intervingueren, els responsables d'aquella "RECLADA", vull afegir que segurament tal decisió podria ser degut gràcies a Contraordre, ja que consta que algun veïnat, al temps de la "Moguda", havia cridat a la CASA DE LA VILA, deunciant el problema, o sia, referent a l'assumpte: AL CÈSAR EL QUE ÉS DEL CÈSAR!!

I això, amics meus és el que un entén per DEMOCRÀCIA -el govern del poble i per al poble-. Solament això. Justament això...

Perquè: ensenyar el qui no sap, és una obra de misericòrdia. I demanar al qui sap?... mai no es pot considerar com a baixesa, ni com a humiliació, ni "baixada de pantalons"... No hi ha ésser humà que ho sàpiga tot!!

Res més. Vos saluda

Maria, 2 de maig del 2000

Miquel Oliver i Roig

PD. Finalitzat aquest escrit que heu tingut la delicadesa de llegir, acab de saber a través dels mitjans de comunicació de dos fets recents: casos que com els ressenyats en el citat escrit, de no atendre'ls, podrien ocasionar, com ha passat, segons contenen, resultats de gran transcendència i fatalitat:

1. Es tracta d'uns CELADORS d'un hospital que no assistiren un home que s'havia desmaià a uns vint metres d'aquella Institució, per la senzilla raó alegada que la seva obligació (la dels celadors) acaba a les portes de l'establiment on treballen. Resultat: L'home morí a les poques hores... Comentaris?

2. Un "disciplinat" guàrdia municipal, ordenà retirar per la grua un cotxe fúnebre, estacionat a lloc prohibit. Resultat: En baixar el fèretre del domicili, els familiars hagueren de cridar un altre cotxe. Disciplina?... Disciplina, sempre que siguin aquells conjunts de regles per mantenir l'ordre i subordinació entre els membres d'un Cos. Però aquella que ordena: Complir cegament encara que sàpigues que el superior va errat, aquesta més que disciplina serà caciquisme, pur i dur. Negació a la intel·ligència. Nazisme!...

LA POESIA MALLORQUINA

EDITORIAL MOLL PUBLICA REVOLTA

Quan fa poc l'amic Francesc Moll m'enviava les proves de Revolta (editada recentment en la col·lecció "La Balanguera"), munió de pensaments em venien al cap. La història de la present edició del llibre és complicada, amb dificultats tant per a la seva publicació, com pels enemics que suscità entre alguns jurats de poesia a Mallorca. Escrit entre finals dels vuitanta i començaments dels noranta, el poemari ha sofert diverses transformacions i reelaboracions fins arribar a aquest definitiu que comentam: Revolta. Aquest pelegrinatge (tan normal en la nostra cultura curulla d'envejosos, amatents practicants de l'autoodi més agressiu i virulent, mandarins d'anar per casa, dogmàtics del no-res) va fer que l'original anàs amunt i avall (com els poemaris de Miquel Àngel Riera i de tants d'altres gran escriptors illencs) sense trobar mai una mà amiga. En aquella època sovint m'arribaven indiscrecions d'altres membres dels jurats (alguns d'aquells enrabiats comissaris fa segles que deixaren la poesia per negocis més rendibles com poden ser funcionaris de d'Estat, buròcrates de l'administració o de la banca...). Els enverinats comentaris que feien en reconèixer l'autor que signa aquest article eren de tota mena. Em xiuxiuejaven a cau d'orella: "En tal va dir que mentre ell fos viu no es publicaria aquest llibre teu". Tot plegat faria riure si no fes plorar quan constates l'existència permanent d'aquesta enveja permanent que ompl qualsevol indret de l'illa.

Les anècdotes són infinites. Les punyalades i travetes perpètuas que es fan en el província món literari donen per fer-ne un bon serial televisiu. Tanmateix Mallorca és una terra petita i tot s'arriba a saber. Alguns confreres que, quan et veuen pel

carrer, s'apropen a felicitar-me pels darrers llibres publicats, pels guardons literaris obtinguts arreu dels Països Catalans i de l'Estat, han estat (i molts ho són encara) els més aferrissats enemics que tenc. Per la meua banda faig com si no sabés res de les seves enveges i maquinacions. En el fons em fa gràcia veure'ls impotents, sense alè creatiu, plagiaris, desesperats per arribar a ser algú, contents en creure que t'han enganyat, sempre disposats a qualsevol mesquinesa, a vendre l'amic per un plat de lleties.

Cansat de tants entrebancs, la coneguda enveja dels mediocres, vaig fer, com de costum, la pertinent traducció, sabent que de seguida que tengués enllestida la feina, en no conèixer-me el jurat, tenia possibilitats d'optar al guardó. Dit i fet. El llibre s'imposà en el primer concurs al qual va anar fora de Mallorca, lluny dels "amics" de la confraria literària. L'any 1994 Revolta (amb el títol de Grietas en el marmol) guanyava el Premi Internacional de Poesia Ciutat de València amb una de les dotacions econòmiques més substancials de totes les que s'atorguen en els Països

Catalans. El llibre va ser luxosament editat per les Edicions de l'Ajuntament de València i profusament distribuït arreu del País Valencià i de l'Estat. Més endavant el vaig donar a llegir a diversos poetes, excel·lents escriptors de les Illes. Record ara mateix els encoratjadors articles i comentaris (referents a Revolta) fets (i escrits) per Antoni Vidal Ferrando, Bartomeu Fiol, Àngel Terrón, Miquel Ferrà Martorell, Mateu Morro i tants d'altres intel·lectuals mallorquins. Finalment, entre tots, m'animaren a portar el poemari a l'Editorial Moll, i ara, més de deu anys després d'haver estat escrit, surt a la llum pública la versió original catalana.

És aquesta versió original en la nostra llengua la que va ser rebutjada a algun concurs de les Illes a causa de l'enveja, ràbia i autoodi de tants aprenents d'escriptors, petits cacics d'anar per casa, curts de visió literària, amb poca formació cultural, mancats d'aquell do especial que sap veure l'art, la bellesa just al segon de captar-la, de sentir-la a prop.

Què hi farem! Del seu nom ja ningú no se'n recorda. Cridats a formar part d'un jurat literari per simple amiguisme, perquè s'havien pagat un misèrrim llibret de poemes (i un gasetiller amic els havia escrit un article elogiós en els suplement de cultura), ara, anys després de les seves malifetes, asseguts en una obscura oficina institucional, desesperats en constatar com no corren les manetes del rellotge, veuen, des de la més total i absoluta impotència creativa, com aquell poemari que volien silenciar, enterrar sota tones de ciment armat, deixar pels segles dels segles enmig del silenci més absolut, com si no s'hagués escrit, comença la seva singladura arribant a les mans del lector que, des de feia temps, l'esperava.

Sortosament assistim, aquests darrers anys, a la fi d'un determinat i nefast mandarinat literari. Em referesc als comissaris de la mentida i la tergiversació, els enemics d'una poesia popular, arrelada en les millors tradicions literàries del món. Són els "exquisits", els pseudoestetes del no-res, els ressentits que, per enlairar un autor, cerquen la seva "rarsa" (sovint plena de mediocritats, còpia barata d'un Kafavis, Pound o Riba, qui sap!). El cert és que proven de barrar el pas a l'autor compromès amb el seu poble i els seu temps. Aquest oblit permanent durant aquestes darreres dècades de Salvat Papasseit i Rosselló-Pòrcel, Pere Quart i Espriu. Sortosament l'alçada gegantina d'un Miquel Martí i Pol o un Vicent Andrés Estellés els fa callar, amagar en el més profund amagatall de les clavegueres literàries on coven la seva frustració. Quin d'aquests comissaris de la reacció no volia ser poeta, escriptor famós? D'on si no el malestar permanent, la insatisfacció que revelen tots i cada un dels escrits que publiquen en els suplement de cultura? Misèria personal permanent. Buidor intel·lectual total i absoluta.

Miquel López Crespí

Aquest article tocava sortir el mes passat i per un error va quedar dins el meu ordinador.

Entre el record i l'enyorança

Una història satírica que un intel·lectual no ha comprès, ni comprendrà mai durant la seva vida.

Sàtira

En una ocasió vàrem parar una llosa al "Carrerany", titulada "el Pessimista" pensant que hi picaria un peix gros, i per fatalitat hi va picar un peix petit, i no vàrem poder fer la broma en una convidada al peix gros. De totes maneres, vàrem seguir el trist "culebron", amb la seva tècnica d'escriure tan enrevoltada, que demostra que no ha entès la gran sàtira que li vàrem preparar, per veure on podia arribar dins la seva alçada intel·lectual. Malgrat tot, després d'insultar i provocar amb la seva finura dialèctica diu "... jo no tenc res en contra de vostè ni de ningú..." i comença l'article: "... hi ha persones que neixen per crear-se enemics..."

Primer insult: Tinc la riquesa de no voler ésser ric, una de les debilitats que pot posseir una persona a l'actualitat.

Segon insult: No importa el cerqui a l'enciclopèdia, encara no hi surt (Lluc Matas), un insult.

Tercer insult: No he cercat cap tipus de polèmica, ni tampoc que em consideri el seu enemic. No he cercat cap tipus de malícia ni molt menys he tengut la intenció de despreciar-lo. Una altra mentida. Miri senyor Jeroni: quan me parli no me cerqui les pessigolles que no em trobarà. Li contaré un cas de sa Farinera de Maria. Allà hi tenien un ase que l'empraven per tragar el gra pels clients i tot el dia estava enganxat; però resulta que no volia caminar si no li cercaven les pessigolles, li passaven una verga pel mig de les cames i ja ho crec que caminava, i de bon de veres.

Vostè, senyor Jeroni, si no li haguéssim trobat les pessigolles, no hauria alçat el cul de la manera que l'ha alçat, tant de valent.

"...No, jo no he volgut tenir la darrera paraula..." i el que ha fet què és, sinó tenir la darrera paraula, insultant d'aquesta manera?

Com diu de principi: "...Conec la inutilitat de la inutilitat..." Ho diu perquè me doni per al·ludit, que jo som un inútil. Vostè no insulta?

Mai per mai m'atreviria a fer-li la pilota, ni a acollonar-me de ningú, ni a prendre el pèl a cap persona, ni tampoc a prendre'l pel "pito del sereno", ni a rentar-li la cara. Al revés, el tenc per una bella persona i el defensaré amb tots els meus sentits, corporal i espiritualment. Inclús

diu el doctor Alex Carrel, autor de la "Incògnita de l'home" que: a les persones que no connecten amb els seus pensaments hem de pregar invisiblement per ells, perquè els podem fer molt de bé. Ells rebran misteriosament unes forces creadores, mitjançant l'oració, que les sortirà com

la font inesgotable de la seva ànima.

Jo voldria que canviassis d'opinió, pels mals pensaments que tens sobre mi i amb la forma de considerar la meua persona. Jo m'equivoc com els altres i de cap manera vull donar-te lliçó de gramàtica, història, lògica, filosofia i sociologia. Per favor, que te diria aquell savi, en Tales de Milet, senyor Jeroni: "... Coneix-te a tu mateix...". En aquests moments me fas recordar quan donava classes de gramàtica i filosofia al seminari vell de Palma. Encara tu no caminaves pels carrers de Maria, me'n record que tenia un alumne molt especial, n'Arturito Pomar, que va ésser el campió d'escacs. Record com li havia de repetir, respecte a la literatura espanyola, que tenia tres parts; poesia, oratòria i dialèctica i en canvi no li en recordava el sen demà. Me va ensenyar una cançó que diu: "...fas sa cara d'albercoc i no ho és de carabassa, tant se perd el qui sap massa com el qui sap massa poc..."

Senyor Jeroni: tots sabem que vostè té raó i que El Pessimista té moltes errades, que vostè li veu faltes de molts de plurals, quasi una dotzena. Tot això nosaltres ja ho sabem. Miri senyor, hi ha un nom a la seva enciclopèdia, un nom que té tres plurals, si no els troba, jo els tenc i els podem sumar a la dotzena que té El Pessimista i farem més estoc. Posarem tots els plurals i ens quedarà més rodó. Quan vostè parla amb tota la consciència d'un biòleg, encapçalaria un lleó i no els lleons, clar que sí, això és així com diu. Però quan escriu, no podria escriure amb més afecte i respecte i no malmenar a la gent d'aquesta manera.

Hi ha una glosa que diu:

*Mirau Mallorca si és gran,
més ho és la part forana,
no vos alabeu més, germana
els veïnats són els qui ho diran*

En realitat, vostè té la raó, però jo havia de defensar el "culebron" que havíem començat; però vostè s'ha cansat i m'ha donat amb la porta als ulls. Jo crec que me recordarà un dia, per la bona persona que en realitat som.

El Bon Jesús va dir: "...aquí vos deix entre vosaltres el regne del cel, però també vos deix el regne de l'infern". Com em pot dir, senyor Jeroni, que he de demanar condescendència al diable, perquè a l'infern ens hi veurem tots? No s'ha demanat alguna vegada que vostè que tal vegada fa estona que l'està trepitjant inconscientment i

encara no se n'ha adonat.

Els romans li dirien: "...esse cuam videri..." Esser millor que parèixer.

Un dia vaig tenir la visita d'un escriptor i periodista. Li ho vull contar, senyor Jeroni, tal com va passar. Me va trobar llegint el seu article "Pescant als aiguamolls de l'avern" que venia publicat al Carrerany, pàgina 16 del mes d'abril del 2000. Al moment que va arribar me va demanar què llegia i al punt li vaig donar perquè li pegàs una mirada.

Quan vaig veure que tardava molt a llegir-lo, li vaig demanar que en trobava. Juan, què hi has trobat a aquest article? M'ho has de dir. Contestà que aquest senyor és molt intel·ligent, és molt bon escriptor i té molta tècnica amb la redacció. Juan, em pots explicar el que has entès de tot el que has llegit? Si t'he de dir la veritat, no he entès res de res, però es veu que sap molt.

Aquest periodista i escriptor em va recordar la tia Maria, de Maria de la Salut, que està al carrer de Sa Raval, que cada diumenge anava al sermó que feien a l'ofici. Quan sortia del citat sermó, jo l'esperava per saludar-la, i li preguntava si li havia agradat el sermó i ella me responia i me deia: Han fet un gran sermó, però bo, he passat gust de sentir-lo. I jo insistia: Tia, i què han dit tan bo? I me contestava: "Fill meu, jo no ho sé. He dormit tot el temps". Aquest periodista tal vegada pensava amb una altra cosa quan llegia el teu article però el va trobar molt bo.

Li he de dir, senyor Jeroni, que amb aquestes metàfores que m'escrivi al final de l'article: "...per viure no vull la vida, tan sols necessit l'absència de la distància. L'oblit...". Quines paraules més nobles i més belles. Les va pronunciar el director espiritual dels budistes, el Dalai

Lama, que és el cap del monestir del Tíbet de la Índia, capital Lussa. Els teus pensaments són molt profunds i tan grans com aquest director dels budistes, que quan fan meditació reciten aquestes paraules que indiques al final del teu article. Enhorabona per la filosofia que posseeixes i que practiques als teus escrits. Jo voldria, senyor Jeroni, que pogués prendre el vol com una àguila reial i pogués arribar fins a la profunditat del firmament i des de les alçades pogués veure la gran magnitud de les coses que hi ha per descobrir i es formaria una idea clara, des de la constel·lació d'Orió i demés estrelles, fins observar una sortida de sol quan brilla a dins el mar, sentiria dins el seu cor i a dins el seu esperit que existeixen unes forces misterioses i commovedores que no estan al nostre abast. Jo li dic: Déu, la mà poderosa de l'home seria tocar la bellesa del paper fet silenci: "... No contestaré a cap rèplica seva...", això és una geniada que m'ha fet vostè, no m'oblidarà mai, pot ser que no me contesti, però madurarà a través del seu pensament tota la vida. Quan hagi complit 40 anys la seva vida haurà fet un canvi tan gran que vostè mateix no s'ho creurà.

Vaig esser guardaespalles de Don Juan March una temporada i sempre me deia: "...no te'n facis molt enfora de l'enemic, sempre hi ha coses que aprendre darrere ell. I a més, si el ens hem de carregar no l'hem de tenir molt enfora...". Ja treurà vostè les conseqüències.

Per lo vist, a dins el teus manaments no hi ha indulgències de cap tipus: "...ha de morir el qui toca...", quan es menja la peça de l'escac.

Una abraçada d'un enemic que t'estima.

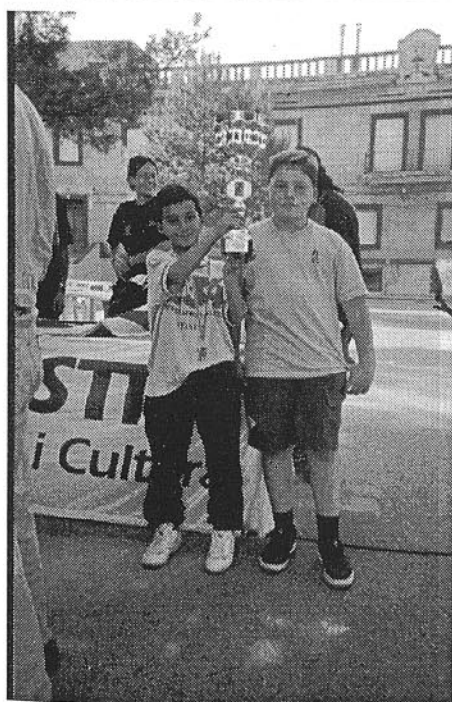
Miquel Rosselló i Quetglas

DESTACADA PARTICIPACIÓ ESCOLAR EN TIR DE FONA I PING PONG

El dia 13 de maig tingueren lloc les fases finals dels campionats escolars de tir de fona i de ping-pong, als quals hi participà l'escola de Maria.

Els resultats foren excel·lents ja que Mohamed Acharki fou el campió de tir de fona en la seva categoria, i l'equip de ping-pong, format per Miquel Salom, Pere Antoni Ramis i Josep Miquel Camps, guanyà dos partits i en perdé un, però no contà en la classificació final ja que li mancava un jugador, Antoni Torelló que era a Menorca acompanyant en Mohamed,

Enhorabona a tots.

CARRERANY ESPORTIU

Subcampions de Mallorca.

A partir del mes d'octubre els alumnes de l'Escola Municipal de Futbol gestionada per la Penya Barcelonista s'iniciaren en aquest esport guiats pels monitors. Primer participaren en el Torneig de la Fase Comarcal organitzat pel Consell Insular de Mallorca amb els equips de: Vilafranca, Lloret, Montuïri, Porreres, Petra, Santa Margalida, Sant Joan, Algaida i Santa Eugènia. Aconseguiren classificar-se els segons i accedir a la fase final de Mallorca celebrada el passat 13 de maig a Manacor.

L'equip de Maria s'adaptà ràpidament als canvis introduïts: quatre parts de vuit minuts, cada jugador ha de jugar mínim dues parts i màxim tres no consecutives, treure els còrnors amb les mans, el porter treu amb les mans, no hi ha camp,...

La fase final estava formada per vuit equips, agrupats en dos grups de quatre. Cada grup féu una lliga i el campió de cada grup passava a la gran final.

Els altres equips del nostre grup foren el Cala D'Or, el Santa Margalida (classificat per ser l'únic representant de la zona Nord) i el Manacor. En el primer partit guanyaren per dos a zero al Cala D'Or, en un partit molt emocionant

i tens, més per part dels pares, mares i monitors. El segon fou més tranquil guanyant per tres a zero al Santa Margalida. El tercer partit era el decisiu ja que el Manacor també guanyà els dos partits anterior. El partit fou intens i molt vibrant. El resultat fou un tres a u favorable al nostre equip.

Jugaren la final contra el Montuïri que guanyà amb facilitat tots els partits del seu grup, es comentava que els equips eren més fluïxos. El Montuïri s'avança amb dos gols, fins al tercer temps els de Maria no marcaren el primer gol. Amb un dos a u pareixia que podrien remuntar el partit, però en dues jugades desafortunades es distanciaren en el marcador. Finalment es perdé el partit per un clar cinc a dos. L'equip de Maria notà el cansament de la primera fase.

Una excel·lent classificació Subcampions de Mallorca. Hem de recordar que l'any passat quedàrem primers i que cinc jugadores d'aquell equip aquest any juguen amb els benjamins. No és casualitat que dos anys seguits s'hagin aconseguit aquest bons resultats, bàsicament és degut a la feina ben feta dels monitors de la Penya Barcelonista: Pere Mestre Ferriol, Martí Mas

Ferriol i Miquel Mas Ferriol, que han sabut motivar, organitzar, ensenyar i disciplinar els jugadors, així com també han sabut mantenir una bona relació amb els pares i mares. Enhorabona a tots.

Noms dels jugadors:

Antoni Torelló, Miquel Mas, Biel Company, Antoni Soler, Mateu Català, Xisco Vanrell, Biel Ribes, Martí Ramis, Pere Jordà i Miquel Llabrés

Anada dels ciclistes de Maria a Lluc

Com ja venim informant any rere any, el Divendres Sant, 21 d'abril, anàrem a LLUC. A les 8 hores era la presentació a la Plaça des Pou, amb els equipatges nous que aquest dia estrenàrem, per poder fer la foto que acompanya aquest escrit i partir a les 8.30, a m b moltes ganes, il·lusió i forces, partirem cap a Llubí, Inca.... fins a Lluc, on en Pep Payeras —enguany amb el seu cotxe— esperava l'arribada de tots, ja que no és el mateix partir tots plegats i arribar a Lluc així com cada un pot. Com cada any en Bernat Ribas aportà les taronges, reposàrem un poc i anàrem a veure la Mare de Deu, comprar cintes i tornar cap a Maria, però la sorpresa va ser que volguérem tornar passant per Pollença. Uns amb més ganes que els altres, partírem cap a Pollença, sa Pobla, Muro i Maria. Uns 85 Km que es feren un poc llargs.

L'arribada a Maria fou devers la una i quart, cadascú a ca seva, una bona dutxa i cap a SES TORRES on ens esperava un bon dinar per poder recuperar el gran

Abans de partir tot eren rialles i bona cara. Pareixen al·lots amb equipatge nou.

esforç realitzat i fins l'any que ve.

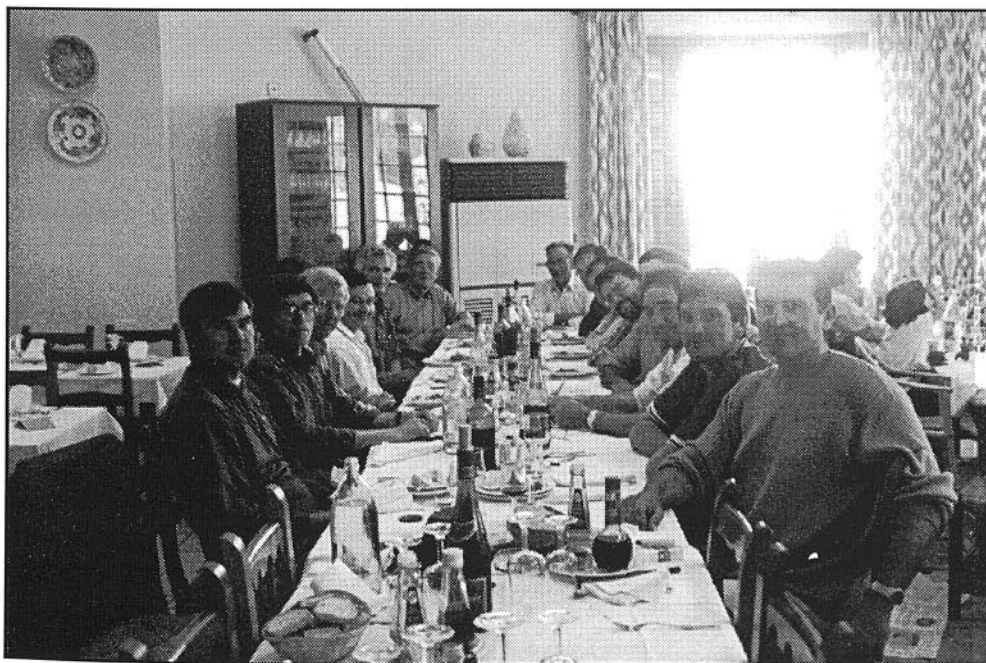
Enguany ens va faltar un gran amic, en JOAN PIRA, un record entranyable per ell.

Com podeu veure a la foto hem estrenat uns equipatges nous i que gràcies a les col·laboracions de AGUAMAR -JOAN ESTARELLAS-, BARBERIA SALOM -MIQUEL SALOM-, i VIATGES MARTEL-PEP FERRIOL-, ens ha costat un poc menys a l'hora de desembutxacar el seu preu..

Els qui hi anàrem a Lluc forem: MIQUEL ARBONA, PERE FERRIOL, MIQUEL PERELLÓ, JOAN MAS, PEP PAYERAS (amb el cotxe), BERNAT RIBAS, PEP FERRIOL, MIQUEL MOREY, MIQUEL SALOM, ESTEVE BERGAS, BIEL VANRELL, LLORENÇ NADAL, PEP SABATER, JOAN FERRIOL, MIQUEL MAS, ANTONI i JOAN CASTELLÓ i GUILLEM CARBONELL -que va fer la foto-.

Que l'any que ve hi poguem tornar.

PEP FERRIOL TORELLÓ

Després de l'esforç i una bona dutxa, el millor reconstituent és una bona panxada de peixet, per no rompre la quaresma

RESULTATS I CLASSIFICACIÓ DELS EQUIPS DE FUTBOL 7

Darrers resultats i classificació a la categoria d'ALEVINS
FUTBOL 7 GRUP A.

Montaura - C. E. MARIER							
C. E. MARIER - Sa Pobla							
					1 - 1		
					1 - 1		
Equip	Pj	Pg	Pe	Pp	Gf	Gc	P
Sineu	22	20	1	1	153	38	61
Campanet	22	18	4	0	167	46	58
Sa Pobla	22	15	3	4	94	47	48
Cardassar	23	13	5	5	99	46	44
CEMARIER	22	13	4	5	92	67	43
Escolar	22	10	4	8	69	65	34
Porreres	24	9	2	13	86	82	29
Porto Cristo	23	7	4	12	69	97	25
Montaura	22	6	4	12	54	72	22
Artà	23	6	2	15	65	126	20
S'Horta	22	6	0	16	46	97	18
Bea Sa Pobla	23	5	3	15	55	116	18
Felanitx	22	0	0	22	24	174	-2

Darrers resultats i classificació a la categoria
d'INFANTILS FUTBOL 7 GRUP A dela Fase Final
CAMPIONAT DE MALLORCA:

C. E. MARIER - Campanet	7 - 1
Calvià - C. E. MARIER	5 - 4

Equip	Pj	Pg	Pe	Pp	Gf	Gc	P
Son Ferrer	8	8	0	0	54	16	24
CEMARIER	8	4	0	4	29	25	12
s'Arracó	8	3	1	4	17	26	10
Porreres	8	3	0	5	20	28	9
Calvià	8	2	2	4	22	39	8
Campanet	8	2	1	5	27	35	7

TORNEIG DE FUTBET

A punt de començar el XVIIè Torneig
de Futbol de l'estiu.

Si voleu apuntar-vos, passau pel
Poliesportiu, hi ha temps fins dia 15 de juny.

Qui no vol pols que no vagi a l'era

Aquesta era la dita que corria, i encara corre,
malgrat que la pols ja no s'agafa a l'era.

Aquí teniu l'era de Son Roig, en un descans de la
feina. Suposam que la foto és feta per mestre Pere des

Retrats i els retratats són d'esquerra a dreta: L'amo en
Biel Moliner, Juanita Rebassa Colombram, Francisca Maria
Colombram Mieres, Catalina Colombram Bergas, Catali-
na Bergas Ferriol, Pedro Colombram Mieras i Bernat
Quetglas Colombram